

〔名著知识要点〕

作者简介》》

詹姆斯·巴里，英国剧作家，他的小说作品《小牧师》，戏剧作品《可钦佩的克赖顿》《小飞侠》等都非常受欢迎，其中，《小飞侠》一书更是让巴里赢得了巨大的荣誉。《小飞侠》自从在伦敦公演后，便引起了巨大轰动。后来这本书又被改编成童话故事，并被译作多种语言的文学作品传到世界各地。以彼得·潘的故事为内容的连环画、纪念册以及邮票等均风靡欧美各国。

内容梗概》》

达林一家居住在英国，他们家有三个孩子——温迪、约翰和迈克尔。三个孩子天真活泼，喜欢幻想，他们心中都存在一个人物——彼得·潘，他们心中都有一个神奇的地方——永无岛。有一天，彼得·潘真的来到了达林家，孩子们被彼得·潘的生活所吸引，于是跟随着他去到了那个神秘的岛屿——永无岛。

永无岛上有鳄鱼等凶猛的野兽，有印第安人，有凶恶的海盗，有美人鱼和小精灵，还有一群像温迪他们一样活泼可爱的孩子。在那里，孩子们住在地下，他们每天的生活都多姿多彩；海盗总是喜欢找孩子们的麻烦，他们之间总是战争不断……

在故事的最后，除彼得·潘外，孩子们都长大了。随着年龄的增长，社会阅历的增多，孩子们的身体变得沉重，再也飞不起来了。但彼得·潘仍在到处飞翔，他把一代又一代的孩子们带到永无岛，让他们在那里尽情玩耍，尽情地享受快乐的童年。

思想主旨 >>

《小飞侠》是一部深受大家喜爱的童话作品，与此同时它也是现实社会的缩影。我们每个人的心中都有一个彼得·潘，都渴望着登上那个充满欢乐与刺激的永无岛。而海盗胡克是社会现实的缩影，他凶恶而狡猾，彼得·潘与他之间的斗争反映了彼得·潘对社会现实的反抗，对自己童话般生活的捍卫。温迪和其他的小主人公就像生活中的孩子们，他们渴望着永无岛上的生活，却又不得不面对长大这件事情，让人心生无奈。这部童话作品将人们对童年的幻想、对成长的无奈和对残酷现实的抵触全都写了出来，令人感同深受，久久不能忘怀。

艺术特色 >>

丰富的“意象”是本书最大的艺术特色。书中作者通过塑造彼得·潘、永无岛和飞行等意象，为读者营造了一个奇幻的童话世界。彼得·潘是整本书的核心意象，是童年的化身。他拥有孩子的一切特点：喜欢自由、喜欢游戏、骄傲自大……作者借彼得·潘的形象，希望孩子们珍惜童年时光，因为长大后这种无忧无虑的生活便会消失。同时也寄托了大人们对于童年时光的向往。永无岛是一个只属于孩子们的理想乐园，所有的故事都在那里发生，孩子们的一切愿望都能在那里实现。因而，我们可以说，永无岛是承载孩子们的欲望和渴求，承载大人们的回忆与向往的梦幻地方。飞行是本书第三个重要意象。书中，想象是飞行的前提，孩子们爱幻想的特点让他们轻松地飞了起来。永无岛、彼得·潘、飞行等意象交织在一起，造就了这部经典佳作，给一代代的儿童带来了快乐和感动。

「第一章」

bǐ dé pān chuǎng le jìn lái
彼得·潘闯了进来

suǒ yǒu de hái zi dōu huì zhǎng dà de zhǐ yǒu yí gè hái zi lì
所有的孩子都会长大的，只有一个孩子例

wài tā jiù shì bǐ dé pān
外，他就是彼得·潘。

wēn dí liǎng suì de shí hou yǒu yì tiān tā zài huā yuán lì zhāi le yì
温迪两岁的时候，有一天，她在花园里摘了一

duǒ huā cháo mā ma pǎo guo qu dá lín tài tai wēi xiào zhe shuō yào shì
朵花，朝妈妈跑过去。达林太太微笑着说：“要是

nǐ yǒng yuǎn zhè me dà gāi duō hǎo a cóng nà yǐ hòu wēn dí jiù míng
你永远这么大该多好啊！”从那以后，温迪就明

bai le tā zhōng guī shì huì zhǎng
白了，她终归是会长

dà de
大的。

dá lín tài tai
达林太太

fēi cháng shàn liáng yě
非常善良，也

hěn ài huàn xiǎng tā
很爱幻想，她

de liǎn shàng zǒng guà zhe
的脸上总挂着

tián tián de wēi xiào dá lín xiānsheng shì gè hěn shí jì de rén tā zǒng shì zài
甜甜的微笑。达林先生是个很实际的人，他总是在

jì suànshēng huó de kāi xiāo yǒu shí hái fā fa xiǎo pí qì tā men yí gòng yǒu
计算生活的开销，有时还发发小脾气。他们一共有

sān gè hái zi lǎo dà míng jiào wēn dì shì gè nǚ hái lǎo èr jiào yuē hàn
三个孩子：老大名叫温迪，是个女孩；老二叫约翰，

shì gè nán hái lǎo sān jiào mài kè ěr yě shì gè nán hái
是个男孩；老三叫迈克尔，也是个男孩。

hái zi men de bǎo mǔ míng jiào nà nà shì yì
孩子们的“保姆”名叫娜娜，是一

zhī niǔ fēn lán dà gǒu tā hěn huì zhào gù hái zi yè
只纽芬兰大狗，她很会照顾孩子。夜

lǐ zhǐ yào hái zi qīng qīng de kū yì shēng tā jiù huì
里，只要孩子轻轻地哭一声，她就会

lì jí zhàn qǐ lái fēi cháng jǐng jué dāng hái zi
立即站起来，非常警觉。当孩子

men luàn pǎo luàn
们乱跑乱

dòng shí tā jiù
动时，她就

tí xǐng tā men
提醒他们

zhù yì tiān yào xià yǔ de shí hòu tā zǒng huì bǎ sǎn diào zài zuǐ lǐ
注意。天要下雨的时候，她总会把伞叼在嘴里……

zǒng zhī tā de yì jǔ yí dòng dōu hé hū lǐ yí jìn zhí jìn zé kě dá
总之，她的一举一动都合乎礼仪，尽职尽责。可达

lín xiānsheng yì zhí duì nà nà yǒu piān jiàn shēng pà jiē fāng lín jū xiào huà tā
林先生一直对娜娜有偏见，生怕街坊邻居笑话他

gù yòng le yì zhī gǒu zuò bǎo mǔ bú guò dá lín tài tai hé hái zǐ men dōu
雇用了一只狗做保姆。不过，达林太太和孩子们都

hěn xǐ huan nà nà jiā zhōng hái yǒu yí wèi chéng yuán nà jiù shì nǚ pú lì
很喜欢娜娜。家中还有一位成员，那就是女仆莉

shā tā shì gè shí fēn āi xiǎo de gū niang
莎，她是个十分矮小的姑娘。

zài yě méi yǒu bǐ dá lín yì jiā gèng dān chún gèng kuài lè de jiā tíng
再也没有比达林一家更单纯、更快乐的家庭

le zhí dào bǐ dé pān dào lái yì tiān wǎn shàng dá lín tài tai zhī dào
了，直到彼得·潘到来。一天晚上，达林太太知道

le bǐ dé pān suī rán tā bú rèn shi zhè ge rén dàn tā fā xiàn sān gè
了彼得·潘。虽然她不认识这个人，但她发现三个

hái zǐ de xīn lǐ dōu zhuāng zhe bǐ dé pān zhè ge míng zì dá lín tài tai
孩子的心里都装着彼得·潘这个名字。达林太太

hái fā xiàn zài hái zǐ men kàn lái bǐ dé pān yǒu yí gè qí miào de shì
还发现，在孩子们看来，彼得·潘有一个奇妙的世

jiè nà ge dì fāng jiào yǒng wú dǎo bú guò měi gè hái zǐ xīn zhōng de
界，那个地方叫永无岛。不过，每个孩子心中的

yǒng wú dǎo yòu gè gè bù xiāng tóng yuē hàn de yǒng wú dǎo lì yǒu xǔ duō hóng hè
永无岛又各不相同：约翰的永无岛里有许多红鹤

fēi xiáng ér mài kè ěr de yǒng wú dǎo lì zhǐ yǒu yì zhī hóng hè wēn dí de
飞翔；而迈克尔的永无岛里只有一只红鹤；温迪的

yǒng wú dǎo shì yí gè kuài lè wú bǐ de shì jiè zài nà lǐ yuē hàn zhù zài
永无岛是一个快乐无比的世界。在那里，约翰住在

yì zhī fān kòu zài shā tān shàng
一只翻扣在沙滩上

de chuán lǐ mài kè ěr zhù zài
的船里；迈克尔住在

yí gè yìn dì ān rén de pí péng
一个印第安人的皮棚

lǐ ér wēn dí yǒu yì zhī bèi fù mǔ
里；而温迪有一只被父母

yí qì de láng bǎo bāo tā zhù zài yì jiān yòng shù
遗弃的狼宝宝，她住在一间用树

yè féng chéng de wū zi lǐ
叶缝成的屋子里。

yǒu yì tiān dá lín tài tai wèn hái zǐ
有一天，达林太太问孩子

men bǐ dé pān shì shéi ya
们：“彼得·潘是谁呀？”

wēn dí huí dá shuō bǐ dé pān jiù
温迪回答说：“彼得·潘就

shì bǐ dé pān a nǐ yīng gāi zhī dào de mā ma
是彼得·潘啊！你应该知道的，妈妈。”

dá lín tài tai xiǎng dào zì jǐ de tóng nián tū rán xiǎng qǐ le bǐ
达林太太想到自己的童年，突然想起了彼

de pān jù shuō tā hé xiǎo jīng líng men zhù zài yì qǐ dāng shí dá
得·潘。据说，他和小精灵们住在一起。当时，达

lín tài tai hěn xiāng xìn zhè xiē gù shi kě shì xiàn zài tā jié le hūn yǒu
林太太很相信这些故事。可是现在，她结了婚，有

le hái zǐ jiù yǒu diǎnr huái yí shì bú shì zhēn yǒu bǐ dé pān zhè me yí
了孩子，就有点儿怀疑是不是真有彼得·潘这么一

gè rén bú guò dá lín tài tai hái shì gào su wēn dí wǒ xiǎng bǐ
个人。不过，达林太太还是告诉温迪：“我想，彼

dé pān yí dìngzhǎng dà le
得·潘一定长大了。”

ō bù mā ma tā méi yǒu zhǎng dà wēn dí xìn xīn
“噢，不，妈妈，他没有长大，”温迪信心

shí zú de shuō tā gēn wǒ yí yàng dà bú guò tā yě bù zhī dào
十足地说，“他跟我一样大。”不过，她也不知道

zì jǐ shì zěn me zhī dào de fǎn zhèng tā zhī dào
自己是怎么知道的，反正她知道。

dá lín tài tai yǒu diǎnr dān xīn tā xiǎng hé dá lín xiānshengshāngliang
达林太太有点儿担心，她想和达林先生商量

yí xià bú guò dá lín xiānshengshuō bú yòng lǐ tā men tā men
一下。不过，达林先生说：“不用理他们，他们

hěn kuài jiù huì wàng jì de kě shì méi guò duō cháng shí jiān zhè ge
很快就会忘记的。”可是，没过多长时间，这个

tiáo pí de bǐ dé pānzhēn bǎ dá lín tài tai xià le yí dà tiào
调皮的彼得·潘真把达林太太吓了一跳。

yǒu yì tiān zǎo shang dá lín tài tai zài yù ér shì de dì bǎn shang fā
有一天早上，达林太太在育儿室的地板上发

xiàn le jǐ piàn shù yè qián yì tiān wǎn shang hái zǐ men shuì jiào shí hái méi yǒu
现了几片树叶，前一天晚上孩子们睡觉时还没有

ne wēn dí dé yì de xiào zhe shuō nà yí dìng yòu shì bǐ dé pān gān
呢。温迪得意地笑着说：“那一定又是彼得·潘干

de tā yǒu shí yè lǐ lái dào wǒ de chuáng tóu chuī dí zǐ gěi wǒ tīng
的。他有时夜里来到我的床头，吹笛子给我听。

suī rán wǒ cóng lái méi yǒu xǐng guo dàn shì wǒ zhī dào tā lái guo
虽然我从来没有醒过，但是我知道他来过。”

dá lín tài tai bìng bù xiāng xìn wēn dí de huà tā xiǎng yí dìng shì wēn
达林太太并不相信温迪的话，她想，一定是温

dí zài zuò mèng bú guò zài yīng guó tā hái méi yǒu jiàn guo zhǎng zhè zhǒng yè
迪在做梦。不过，在英国她还没有见过长这种叶

zi de shù ne suǒ
子的树呢。所

yǐ tā jué de fēi cháng qí guài
以，她觉得非常奇怪。

dì èr tiān wǎn shàng hái zǐ men dōu shuì le dá lín tài tài jìng jìng de
第二天晚上，孩子们都睡了。达林太太静静地

zuò zài huǒ lú páng bù zhī bù jué zhōng shuì zháo le ér qiě hái zuò le yí
坐在火炉旁，不知不觉中睡着了，而且还做了一

gè mèng tā mèng jiàn le yǒng wú dǎo yí gè mò shēng de nán hái cóng nà lǐ
个梦。她梦见了永无岛，一个陌生的男孩从那里

zuān chu lái tā jiù shì bǐ dé pān jiù zài zhè shí yù ér shì de
钻出来，他就是彼得·潘。就在这时，育儿室的

chuāng zi hū rán bèi dǎ kāi le jìng rán zhēn yǒu yí gè nán hái luò dào dì bǎn
窗子忽然被打开了，竟然真有一个男孩落到地板

shàng zài tā de pángbiān hái yǒu yì tuán qí yì de guāng nà tuán guāng zài
上！在他的旁边，还有一团奇异的光。那团光在

fáng jiān lǐ sì chù luàn fēi bǎ dá lín tài tai jīng xǐng le
房间里四处乱飞，把达林太太惊醒了。

tā jiān jiào yì shēng tiào le qǐ lái tā zhēn de kàn jiàn le nà ge
她尖叫一声，跳了起来——她真的看见了那个

kě ài de nán hái tā hái yǒu yì kǒu rǔ yá chuān zhe yòng gān shù yè hé shù
可爱的男孩，他还有一口乳牙，穿着用干树叶和树

jiāng zuò de yī shang bù zhī wèi shén me tā yí xià jiù míng bai le tā
浆做的衣裳。不知为什么，她一下就明白了，他

jiù shì bǐ dé pān
就是彼得·潘。

〔名师导读〕

经典品读>>

本章是故事的开篇之作，在这里，故事的主人公们纷纷登场。故事中，达林一家生活得宁静祥和：达林先生注重实际却又不失淳朴；达林太太心地善良、爱幻想；三个孩子更是活泼可爱，充满了想象力。然而这份平静却因为一个人——彼得·潘的出现，发生了巨大变化。彼得·潘出现后究竟发生了怎样的故事，让读者期待不已。

写作借鉴>>

巧设悬念，使文章情节曲折动人，极大地激发读者的阅读兴趣。本章关于彼得·潘的介绍设置了诸多悬念：为什么彼得·潘永远都长不大？为什么彼得·潘的出现使快乐的达林一家发生了巨大变化？彼得·潘生活的永无岛究竟是什么样的？……这种充满悬念的叙述方式，吸引读者迫不及待地继续读下去。

「第二章」

yǐng zi
影子

jiù zài zhè shí fáng mén bèi dǎ kāi le nà nà chōng jìn lái,
就在这时，房门被打开了，娜娜冲进来，

páo xiào zhe pū xiàng nà ge nán hái nán hái měng de cóng chuāng kǒu tiào le chū
咆哮着扑向那个男孩。男孩猛地从窗口跳了出

qù dá lín tài tai yòu jiān jiào yì shēng yǐ wéi nán hái shuāi sǐ le yú
去。达林太太又尖叫一声，以为男孩摔死了。于

shì tā jí máng pǎo dào jiē shàng qù zhǎo tā de shī tǐ
是，她急忙跑到街上去找他的尸体，

dàn jiē shàng shén me yě méi yǒu
但街上什么也没有。

dá lín tài tai huí dào yù ér shì kàn jiàn nà
达林太太回到育儿室，看见娜

nà zuǐ li diào zhe yí yàng dōng xī yuán lái shì nán
娜嘴里叼着一样东西，原来是男

hái de yǐng zi nán hái
孩的影子。男孩

tiào chū chuāng zi shí nà
跳出窗子时，娜

nà méi néng zhuō zhù tā
娜没能捉住他，

jiù xùn sù guān shàng chuāng
就迅速关上窗

zǐ tā de yǐng zi méi lái dé jí chū qu bèi
子，他的影子没来得及出去，被

guān zài le wū lǐ
关在了屋里。

nà nà xiǎng
娜娜想

bǎ yǐng zi guà zài
把影子挂在

chuāng zi wài miàn
窗子外面，

zhè yàng nán hái jiù néng
这样男孩就能

huí lái qǔ zǒu tā
回来取走它。

bú guò dá lín tài tai jué de nà yàng kàn qǐ lái hěn nán kàn yú shì
不过，达林太太觉得那样看起来很难看，于是

bǎ yǐng zi juǎn chéng yì juǎn xiǎo xīn yì yì de fàng zài chōu ti lǐ zhǐ yào
把影子卷成一卷，小心翼翼地放在抽屉里。只要

nà ge nán hái zài lái tā jiù bǎ yǐng zi huán gěi tā
那个男孩再来，她就把影子还给他。

yí gè xīng qī wǔ de wǎn shàng dá lín xiān sheng hé dá lín tài tai dǎ
一个星期五的晚上，达林先生和达林太太打

suàn qù fù yàn tā men dōu zài máng zhe dǎ ban zì jǐ bìng méi yǒu yù gǎn
算去赴宴。他们都在忙着打扮自己，并没有预感

dào jiāng yào fā shēng shén me tè bié de shì
到将要发生什么特别的事。

dá lín tài tai yǐ jīng dǎ ban hǎo le tā chuān zhe bái sè wǎn lǐ
达林太太已经打扮好了，她穿着白色晚礼

fú lái dào yù ér shì tā kàn dào liǎng gè dà hái zǐ zhèng zài wán er yóu
服，来到育儿室。她看到两个大孩子正在玩儿游

xì jiǎ bàn tā men de bà ba hé mā ma biǎo yǎn zhe wēn dí chū shēng nà
戏，假扮他们的爸爸和妈妈，表演着温迪出生那
tiān de qíng jǐng jiē zhe tā men yòu biǎo yǎn yuē hàn chū shēng de qíng jǐng
天的情景。接着，他们又表演约翰出生的情景，
wánr de tè bié kāi xīn
玩儿得特别开心。

mài kè ěr xǐ wán zǎo jìn lái tā yāo qiú jiě jie hé gē ge biǎo yǎn tā
迈克尔洗完澡进来，他要求姐姐和哥哥表演他
chū shēng de qíng jǐng bú guò yuē hàn què shuō wǒ men bù xiǎng zài shēng
出生的情景，不过约翰却说：“我们不想再生
le zhè xià mài kè ěr zháo jí le chà diǎnr kū chū lái tā
了。”这下，迈克尔着急了，差点儿哭出来，他

dà shēng shuō méi yǒu rén
大声说：“没有人

yào wǒ wǒ gāi zěn me bàn
要我！我该怎么办

a zhàn zài yì páng de dá
啊？”站在一旁的达

lín tài tai gǎn jīn zǒu guo lai
林太太赶紧走过来，

shuō bǎo bèi wǒ yào
说：“宝贝儿，我要

nǐ mài kè ěr gāo xìng de xiào
你！”迈克尔高兴地笑

le yí xià zì tiào jìn mā ma
了，一下子跳进妈妈

de huái li
的怀里。

zhè shí dá lín xiānsheng jìn lái le tā kàn
这时，达林先生进来了，他看

shàng qu hěn shēng qì yuán lái tā de lǐng jié zěn
上去很生气。原来，他的领结怎

me yě dǎ bù hǎo tā dà shēng shuō yào
么也打不好。他大声说：“要

shì wǒ jì bú shàng zhè
是我系不上这

zhī lǐng jié jīn wǎn wǒ
只领结，今晚我

jiù bú qù fù yàn
就不去赴宴；

yào shì bú qù fù
要是不去赴

yàn yǐ hòu wǒ jiù zài yě bú qù shàng
宴，以后我就再也不去上

bān yào shì bú qù shàng bān wǒ men jiù huì è sǐ
班；要是不去上班，我们就会饿死！”

dá lín tài tai wēi xiào zhe shuō wǒ lái shì shì kàn qīn ài
达林太太微笑着说：“我来试试看，亲爱

de shuō wán tā yòng nà shuāng líng qiǎo de shǒu bú fèi chuī huī zhī lì jiù
的。”说完，她用那双灵巧的手不费吹灰之力就

gěi tā dǎ hǎo le lǐng jié dá lín xiānsheng mǎ shàng nù qì quán xiāo bèi zhe
给他打好了领结。达林先生马上怒气全消，背着

xǐ wǎn zǎo de mài kè ěr zài fáng zi lì tiào qǐ wǔ lái
洗完澡的迈克尔在房子里跳起舞来。

jiù zài tā men tiào de gāo xìng de shí hou nà nà tū rán chuāng le jìn
就在他们跳得高兴的时候，娜娜突然闯了进

lái yí xià zi zhuàng zài dá lín xiānsheng de shēnshang zhè xià dá lín xiān
来，一下子撞在达林先生的身上。这下，达林先

shēng de xīn kù zi shàng zhān mǎn le gǒu máo tā yòu shēng qì le dá lín
生的新裤子上沾满了狗毛，他又生气了。达林

tài tai mǎ shàng bāng tā bǎ gǒu máo dōu shuā xià lái dá lín xiān shēng de qì xiāo
太太马上帮他 把狗毛都刷下来。达林先生的气消

le tā yòu biàn de kāi xīn le
了，他又变得开心了。

zhè shí dá lín tài tai jué de shí jī chéng shú jiù bǎ nà ge nán
这时，达林太太觉得时机成熟，就把那个男

hái de shì gào su le dá lín xiān shēng kāi shǐ dá lín xiān shēng rèn wéi zhè
孩的事告诉了达林先生。开始，达林先生认为这

shì yí gè gù shì tā zhǐ shì xiào le xiào bú guò dāng dá lín tài tai bǎ
是一个故事，他只是笑了笑。不过，当达林太太把

yǐng zi ná gěi tā kàn shí tā yí xià zi biàn de yán sù qǐ lái
影子拿给他看时，他一下子变得严肃起来。

zhè ge rén wǒ bú rèn
“这个人我不认

shi ” dá lín xiān shēng yì
识，”达林先生一

biān shuō yí biān duān xiāng
边说，一边端详

zhe yǐng zi bú
着影子，“不

guò tā kàn qǐ
过，他看起

lai dí què bú xiàng
来的确不像

gè hǎo rén 。 ”
个好人。”

fù yàn de shí jiān jiù yào dào le dá lín tài tai tí xǐng dá lín xiān
赴宴的时间就要到了，达林太太提醒达林先

shēngzhǔn bèi chū fā
生准备出发。

dá lín xiānshēnggāngxiǎng zǒu tū rán kàn dào nà nà huǒ qì yòu lái
达林先生刚想走，突然看到娜娜，火气又来

le tā bǎ nà nà tuō chū yù ér shì shuān zài hòu yuàn lǐ
了，他把娜娜拖出育儿室，拴在后院里。

tóng shí dá lín tài tai dǎ fa hái zǐ men shàng le chuáng bìng diǎn rán
同时，达林太太打发孩子们上了床，并点燃

yè dēng
夜灯。

hái zǐ men tīng jiàn nà nà de jiào shēng yuē hàn kū zhe duì dá lín
孩子们听见娜娜的叫声，约翰哭着对达林

xiānshēng shuō bà ba zhè dōu shì yīn wèi nǐ bǎ tā shuān zài yuàn zi
先生说：“爸爸，这都是因为你把她拴在院子

lǐ kě shì wēn dī què shuō zhè bú shì nà nà bù gāo xìng shí de jiào
里。”可是温迪却说：“这不是娜娜不高兴时的叫

shēng ér shì tā zhī dào yǒu wēi xiǎn shí de jiào shēng
声，而是她知道有危险时的叫声。”

tīng wēn dī zhè me yì shuō dá lín tài tai fēi cháng jīn zhāng tā chàn dǒu
听温迪这么一说，达林太太非常紧张。她颤抖

zhe zǒu dào chuāng qián què rèn chuāng zǐ guān de yán yán shí shí de cái fàng xīn
着走到窗前，确认窗子关得严严实实的才放心。

mài kè ěr yǒu xiē hài pà de wèn dào mā ma diǎn zháo le yè
迈克尔有些害怕地问道：“妈妈，点着了夜

dēng hái yǒu shén me dōng xī néngshāng hài wǒ men ma
灯，还有什么东西能伤害我们吗？”

méi yǒu bǎo bèi er dá lín tài tai qīng qīng de shuō yè
“没有，宝贝儿，”达林太太轻轻地说，“夜

dēng jiù xiàng shì mā ma de yǎn jīng liú xià lái kě yǐ bǎo hù hái zǐ men
灯就像是妈妈的眼睛，留下来可以保护孩子们。”

suí hòu dá lín tài tài zǒu dào hái zǐ men de chuáng qián gěi tā men
随后，达林太太走到孩子们的床前，给他们

chàng qǐ dòng tīng de cuī mián qǔ
唱起动听的催眠曲。

mài kè ěr shēn kāi gē bo lǒu zhe mā ma de bó zi qīng shēng
迈克尔伸开胳膊，搂着妈妈的脖子，轻声

shuō mā ma wǒ ài nǐ zhè shì dá lín tài tài nà tiān wǎn shàng
说：“妈妈，我爱你。”这是达林太太那天晚上

tīng dào hái zǐ men shuō de zuì hòu yí jù huà
听到孩子们说的最后一句话。

〔名师导读〕

经典品读>>

母亲是世界上最温暖的角色，母爱是世间最伟大的情怀。在参加宴会出门之前，达林太太首先做的是到育儿室看看孩子们；当迈克尔因为哥哥姐姐的忽视而难过时，达林太太会赶紧安慰他；听到温迪说保姆娜娜的叫声代表着危险即将降临时，达林太太会非常紧张，立即确认窗户是不是关好了……这些举动虽小，却无不充满着浓浓的母爱，令人感动，令人尊敬。

写作借鉴>>

精彩的细节描写使人物形象更加饱满，故事情节更加充实。故事中，达林先生系领结前后的情绪变化与达林太太替他刷掉腿上的狗毛前后的情绪变化均属于细节描写，这两处细节描写将达林先生爱发小脾气却又不失质朴纯真的人物形象刻画得淋漓尽致，使故事更加精彩，更具吸引力。

「第三章」

hái zi men dōu fēi zǒu le 孩子们都飞走了

dá lín xiānsheng hé tài tai chū mén yǐ hòu sān gè hái zi chuángbiān de
达林先生和太太出门以后，三个孩子床边的

yè dēng jì xù liàng zhe kě shì wēn dí de dēng zhǎ le yí xià yǎn jīng
夜灯继续亮着。可是，温迪的灯眨了一下眼睛，

yòu dǎ le yí gè dà hā qian rě de qí tā liǎngzhǎndēng yě dǎ qǐ le hā
又打了一个大哈欠，惹得其他两盏灯也打起了哈

qian tā men de zuǐ hái méi yǒu lái de jí bì shàng jiù dōu xī miè le
欠，它们的嘴还没有来得及闭上，就都熄灭了。

jiù zài zhè shí yù ér shì lì chū xiàn
就在这时，育儿室里出现

le yí dào liàng guāng bǐ yè dēng hái yào liàng
了一道亮光，比夜灯还要亮

yì qiān bèi liàng guāng dǎ kāi yí gè gè chōu
一千倍。亮光打开一个个抽

tì kàn yàng zi shì zài zhǎo bǐ dé pān de
屉，看样子是在找彼得·潘的

yǐng zi qí shí tā bìng bú shì liàng guāng
影子。其实，它并不是亮光，

zhǐ shì yīn wèi tā fēi lái fēi qù fēi de tè
只是因为它飞来飞去，飞得特

bié kuài cái chéng le yí dào liàng guāng qí
别快，才成了一道亮光。其

